

[Voigt]

der skal tale om chancer, hvor det drejer sig om at overholde færdselslovens § 3, stk. 3, som på ingen måde kan misforstås. Det er efter denne paragraf ikke bare henstillet til politi og vejmyndigheder, at de skal sikre børnenes skolevej, nej, det er blevet dem pålagt, idet ordet påhviler ikke på nogen måde kan misforstås. Her er der givet nogle myndigheder et klart pålæg på nøjagtig samme måde, som når folketinget pålægger regeringen at gøre dette eller hint igennem et forslag til motiveret dagsorden.

B.T. og Jyllands-Posten kan med rette bruge de store overskrifter, hvis ministeren ikke omgående vågner op og får forklaret de kommunale myndigheder, at nu skal der ske noget i henhold til loven, og ministeren kan ikke acceptere hverken et »jamen« eller noget andet som undskyldning. Ordren må lyde: Gå i gang omgående med at opfylde færdselslovens § 3, stk. 3.

Besvarelse (16/1 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Bestemmelsen i færdselslovens § 3, stk. 3, var en af nydannelserne i færdselsloven af 1976.

Bestemmelsen må i første række opfattes som en programklæring, der på linje med en række lignende bestemmelser i den nye færdselslov har til formål at illustrere en af de væsentligste baggrunde for ændringen af færdselsloven – nemlig at udbygge beskyttelsen af de svage trafikanter, herunder børnene.

Det kan på denne baggrund ikke udledes af bestemmelsen, hvilke konkrete foranstaltninger og initiativer der skal foretages på lokalt plan, og det vil derfor ikke isoleret kunne undersøges, om politi og vejmyndigheder overholder bestemmelsen.

Færdselslovens § 3, stk. 3, må i denne forbindelse ses i sammenhæng med vej- og færdselslovgivningens øvrige bestemmelser samt de initiativer, der er eller vil blive taget af de implicerede myndigheder vedrørende iværksættelsen af en række foranstaltninger til at forbedre børns færdselssikkerhed. Der kan herved henvises til statsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 279 fra folketingsmedlem Mogens Camre (S).

Selv om færdselslovens § 3, stk. 3, således ikke i sig selv påbyder foretagelsen af kon-

krete foranstaltninger, ligger der i bestemmelsen en opfordring fra lovgivningsmagten til de lokale planlægningsmyndigheder, der i de fleste tilfælde skal træffe afgørelsen om særlig at prioritere initiativer, der har til formål at sikre børns skolevej.

Det er justitsministeriets opfattelse, at denne opfordring langt de fleste steder indgår i den lokale beslutningsproces med væsentlig styrke, og bestemmelsen kan således være medvirkende til en fortsættelse af den nedgang i antallet af dræbte og kvæstede børn i trafikken, der er sket siden begyndelsen af 1970erne.

Til *justitsministeren (9/1 78)* af:

Dohrmann (FP):

»På baggrund af et konkret tilfælde bedes ministeren oplyse, hvilke retslige skridt der bliver taget mod danske statsborgere, der i udlandet er idømt fængselsstraffe for smugling af euforiserende stoffer, men som inden afsoningen af straffen og med hjælp af blandt andet en dansk ambassade flygter fra det pågældende land her til Danmark.«

(Spm. nr. 312).

Begrundelse.

Som det vil være ministeren bekendt, medfører det store menneskelige tragedier, hver gang et ungt menneske lokkes ind i et forhold, som gør vedkommende afhængig af euforiserende stoffer. Derfor kan samfundet ikke være tjent med, at roden til dette onde, nemlig forhandlerne, bliver mere eller mindre forherligede.

Besvarelse (19/1 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Ved lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme og ved internationale aftaler med andre lande er der skabt retsgrundlag for under visse betingelser at overføre fuldbyrdelsen her til landet af en idømt straffedom i udlandet. En sådan overførsel af fuldbyrdelsen af en udenlandsk straffedom forudsætter bl.a. en henvendelse fra vedkommende fremmede land til den danske stat.

Det kan endvidere oplyses, at der efter den danske straffelov, herunder særlig straffelovens §§ 7, 10 og 10a, under nærmere an-